

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

A black and white photograph of three people in traditional attire. A man in the center wears a headband and a striped tunic, holding a large, dark, rectangular object. He is flanked by two women wearing headscarves and long, patterned dresses, each holding a long, thin staff or pole.

*Pakruojo rajono „Naujoji ūkis“ kolūkyje gražiai pagerbiami žmonės, auginantys duoną. Nuotraukos centre – pirmaujantis ūkio kombainininkas Stasys Dvinka.
A. Dilio nuotr. (ELTA)*

Grupei politinio švietimo propagandistų taip pat buvo įteiktos asmeninės dovanos.

ŽEMDIRBIŲ PROFESINĖ ŠVENTĖ PAŽYMINT

Atkelta iš 1 pusl.

Nežinot, kai kurių sunkumų, anykštėnų melioratorių nuosirdaus darbo dėka šiais metais rajono žemdirbiams perduota 1200 ha nusausinų ir sukuriantų dirvų, pakalkinta 4658 ha per didelio rūgštingumo žemę, įsėta 809 ha kultūrinių pievų ir ganyklų. Už melioratorių pastangas rajono žemdirbiai visuomet taria nuosirdžius padėkos žodžius. Tuo pačiu rajono žemdirbiai tikisi, kad melioravimo darbai rajone paspartės.

Labai sudėtingomis sąlygomis teko dirbti gyvulininkystės fermų darbuotojams. Tačiau atskiruose gyvulininkystės darbuotojų kolektyvuose taikytos efektyvesnės pašarų panaudojimo priemonės, geresnė gyvulių priežiūra tvartinio laikotarpio užtikrino aukštesnius rezultatus. Gražiausių rezultatų didinant gyvulininkystės produktų gamybą žemos laukotarpio pasiekė „Anykščių šilėlio“ kolūkiečiai gyvulininkystės darbuotojų kolektyvas, kuris kartu su 23 respublikos ūklais pripažintas sąjunginio socialistinio lenkty-

navimo nugalėtoju ir apdovanotas TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK garbės raštu.

Prasideda labai atsakingas laikotarpis gyvulininkystės darbuotojams. Organizuojant gyvulių žemėjimą labai svarbu pasiekti, kad sukaupiti pašarai būtų naudojami kuo racionaliau ir taupiau, kad būtų panaudojamos visos priemonės gyvulių produktyvumui didinti.

Kiekvienais metais kaimo gyvenvietės pasipuošia naujais gyvenamais namais. Jau daugelio ūkių gyvenvietės pajavirina Alytaus eksperimentinio namų statybos kombinato gamybos skydiniai namai. Gražios gyvenvietės formuojasi Elmininkų bandymų stoties eksperimentinėse ir Sodininkystės tarybiname ūkuose, „Atžalyno“, „Gintaro“, „Anykščių šilėlio“, „Lenino keliu“, Svėdų kolūkiuose. Ypač reikšminga tai, kad kaimo žmonių pamilo aplinkos grožį, užtat vis daugiau gyvenviečių pasipuošia žaliomis vejomis, gėlynais.

Greta visuomeninių pastatų, gyvenamųjų namų statybos rajono ūkuose nemažas dėmesys skiriamas kultūrinių

butinių objektų statybai. Respublikos meno kolektyvai koncertuoja Svėdų, „Lenino keliu“, „Aušros“, Surdegio, „Vienybės“ ir kitų kolūkių kultūros namuose. Sparčiai statomi kultūros namai „Anykščių šilėlio“ ir „Gimtosios žemės“ kolūkiuose. Sudaryta ikimokyklinių vaikų įstaigų statybos kaimo programa, kurią įgyvendinus nemažas būrys jaunų moterų galės įsijungti į gamybinę veiklą.

Žemės ūkio produktų gamybos pastovus didinimas reikalauja žemdirbių ryžto, energijos, paslaugojamo darbo. Todėl labai aukštai vertinamas kiekvieno gamybininko, specialisto, vadovo darbas. Daugiau kaip 500 rajono žemės ūkio gamybos pirmųjų darbas įvertintas aukštais vyriausybiniams apdovanojimais. Dėmesys žmogui, aukštai jo darbo įvertinimas įkvepia kiekvieną siekti naujų darbo pergalių.

Su didžiuliu pasitenkinimu galime kalbėti apie tai, jog kiekvieną sudėtingesnį momentą žemdirbiai jaučė labai tvirtą šefuojančių kolektyvų, rajono įstaigų, įmonių, organizacijų, mokyklų paramą. Žemės ūkio darbuotojai niekada nepamirš miesto dirbančiųjų paramos ruošiant pašarus, nuimant grūdinių kultūrų, lino, bulvių, cukrinių runkelių derlių, tvarkant sodų ir daržų gėrybes.

Tad šiandien visų rajono žemės ūkio darbuotojų vardu norėtusi nuosirdžiai padėkoti ūkių šefuojantioms organizacijoms, įmonėms, įstaigų dirbantiems, gausiai moksleivijos šeimai, Vilniaus miesto spalio rajono dirbančiesiems, Kauno politechnikos ir Vilniaus inžinerinio statybos instituto studentams už suteiktą didelę pagalbą nuimant žemdirbių rankų šilumą išaugintas gėrybes.

Konkursui „Zmogus — žemės šeimininkas“

Artimi tie gimtinės laukai...

Iki jėgų pabėgusių pabėgusių buvo belieki apskuti keletą užuogų, kai Broniaus Kovo vairojamas kombainas „Niva“, tarsi į kokį akivarą patekęs, sustojo. Riamojant varikliui, bandė Bronius įklimpusius kombaino priekinius ratus iš duobės išskodinti, bet veltul. Išlipęs iš kabinos ėmė jis iš pradžių šiaudus nešti ir priešais ratus juos į vilkduobę kloti. Vėl riamojamas kombaino variklis, o paspėstų spąstų įveikti nepasisekė. Atrodė, kad be traktoriaus pagalbos neišsiverst. Bet Broniaus veidas toks pat ramus ir susikaupęs, sakyti, kad tokia jam kliūtis įprasta ir kasdieniška. Vėl jis klojo privertiną šiaudų patalą kombainui. Salimais būdamas su kolūkiečio vyriausiojo agronomu Algirdu Preibiu suskalom ir mudu tuos šiaudus kloti, lyg patikėdami, kad atkaklusis kombainininkas vis tiek viršų paims. Ir paėmė...

O Bronius Kovas ir greta dirbęs kombainininkas Bronius Sukys užpernykščiais metais jau įpusėjęs rugšėjui Jotkonių gyvenvietės pašonėje priglūdusiame vikių-avių mišinio lauke išvarė paskutinius pradgius ir užbaigė mūšio užduonę, grumtynių už grūdą galutinį etapą. Gal ir neperdėtai bus pasakyta „mūšio“, nes tasyk dar slėsnėse, negu Jotkonyse, „Lenino keliu“ kolūkiečio dirvoje galėjai įžiūrėti kombainų paliktas gillas provėžas, o kombainininkus galima buvo palyginti su kariais. O kiek atkaklumo ir ištvermės pareikalavo iš javakirčių pernyk-

čių metų rudens negandos, kai Bronių Kovui ir kitiems vyrams, valdantiems laukų laivus reikėjo iš įnoringos gamtos tiesiog plėšė išplėšti javų varpos subrandintą grūdą.

Kažkada kolūkiečio pirmininkas Aleksandras Slavenskas yra pasakęs:

— Jeigu kolūkyje turėtum visus mechanizatorius, kaip Bronių Kovą, tikriausiai, išsiverstume su triskart mažesniu jų skaičiumi.

Pasakyta gal ir pamatuotai, nes šiam komunistui mechanizatoriui, pasirodo, būdingi ne vien darbštumo ar pareigingumo bruožai, bet ir polinkis meistriskai įvaldyti kiekvieną sudėtingiausią techniką, su ja atlikti didžiausią darbų krūvį. Stiprus šis žmogus savo atkaklumu ir ištverme, reikaliu esant, eis dirbti ten, kur sunkiausia, kur išmonės ir įgudimo reikės daugiau parodyti.

Kai laukai pabunda nuo gausiaus pavasarinio vėjo dvelkimo, Broniaus vairojamas T-75 vikšrinis traktorius riamuoja laukų platybėse, kultivuodamas dirvas ar tempdamas iš arimų į nuosėlesnius pakraščius stambesnius akmenis. Ateina šienapjūtės įkarštis — jis sėda už šienapjovės-smulkintuvo E-280 vairo ir rėžia pradalgį po pradalgio kultūrinės ganyklose, o nupjautą žolę jau kiti mechanizatoriai gabena į žolės miltų agregatą.

Artėjant šiuometinei jėgų pabėgusių, — kaip sakė kolūkiečio pirmininko pavaduotojas Vytautas Polikevičius, — dėl didelio kitų darbų krūvio galvojom jau jėgų pabėgusių metu be Broniaus išsiverst. Bet susirgo vienas kombainininkas, ir Broniui teko vėl javų kombainą reguliuoti ir j darbą kilti.

Pasirodo, įsiai dar padėjęs ir neįgudusiems, tik ką Zarasų proftechninė mokyklą baigusiems broliams Kazimierui ir Robertui Apcausams javų kombainus susireguliuoti.

Sjakt, kai lankiausi kolūkyje palyginti giedrą šiuometio rugšėjo dieną, buvusių javų laukuose galima buvo pamatyti palikusius tik razėnas arba jau suartas dirvas. O besinėkant su Vytautu Polikevičium ir vyriausiojo agronomu Algirdu Preibiu apie jėgų pabėgusių darbštuolius, grūdų vertę ir jo kelią į aruodus, vėgi išgirdau šilutis atsiliepius, adresuotus Broniui Kovui. Girdi, ne jo charakteriui bet kokia kaina veržtis į pirmūnus. Neretai paskutinis javų lauką jis apleidžia, kol neįsitikina, jog ir lauko pakraščiuose, užuolankose nė vienos nenukirs tos varpos jau nepaliko. Arba sustoja dėl kokios kliūtis draugužio kombainas — pirmasis prisistatys, ar pagelbėti nereikia.

Tadrien susitikom ir su juo pačiu. Gerokai paūgėjusio dobily atolo lauke jis dirbo su šienapjovės-smulkintuvu. Tik ką kito traktorininko valdomas „Belorusas“ iš lauko nupusėjo, gabendamas priekabą susmulkintą žolę, ir atsidaro laisvėsnė atokvėpio vėlandėlė Broniui atsiplūsti. Sneka sukosi apie jo pasirinktą mechanizatoriaus profesiją. Pradžią buvusi gana kukli ir neperdaug romantiška. Dar penkiasdešimt ketvirtaisiais tuometinėje Svėdų MTS dvidešimtimetis vaikinąs traktorininko padėjėju dirbinė biogra-

fiją pradėjęs. O netrukus, kai tik gimtinėje — „Lenino keliu“ kolūkyje įsigyti pirmieji traktoriai — su „datuku“ vagas šičia vertės. Kuriai Troškūnų proftechninėje mokykloje, kvalifikacijos kėlimo kursai, organizuoti savajame kolūkyje, — tai tarsi pakopos, skatinusios jį gilintis į technikos „paslaptis“, žengti į meistriskumo aukštumą.

Ir taip jau dvidešimt penkeri metai, kai širdžiai artimiems gimtinės laukams, juose brandinančiai duonai Bronius skiria savo šlokiadienius, nesiskirdamas su technika. Iš lėto, tarsi pasverdamas kiekvieną žodį, be jokio pagrazinimo jis kalbėjo apie savąjį darbą, apie tai, kad miela ir gera dirbti su tokia, va, šienapjove, kaip šitoji, kad galėjo, pakeitęs pjaunamąjį aparatą, ir kukurūzus kirsti, o dabar vėl žolės atolą pjauti.

Netoliese iš lėto judėdami du kombainai pjovė sėklinius dobilus. Neretai kombainininkai vis stabdydavo mašinas.

— Žolė labai sužėlusi, todėl sraigės apsisvelia, — žvelgdamas jų link, ramiai žinovo balsu porino Bronius.

Atsiveikindamas pajutau kietą, įdiržusį jo dešinėsios delną. Ir dar sykį įsitikinau, kad tokį delną turi tik darbą mylinčios tikrojo artojo rankos, o gražus, savo gimtojo žemdirbių kolektyvui paskirtas darbas suteikia Broniui ir džiaugsmą, ir pripažinimą. Platus profilio mechanizatoriui, nepaprasto kuklumo ir moralinio tyrumo komunistui kolūkiečio partiečiai ne kartą išreiškia didį pasitikėjimą, išrinkdami jį partinės organizacijos biuro nariu. Paprasto, iš Gikių kaimo kilusio valstiečio sūnų nuosirdus triušas išaukštino ir šlovę jam atnešė. Iškilmių, džiugių švenčių metu prie švarko jis prisisėga Darbo raudonosios vėliavos, spalio revoliucijos ordino, Visasąjunginės liaudies ūkio pasiekimų parodos aukso medalį. Darbo draugai jį sveikino ir su aukščiausiu vyriausybiniu apdovanojimu — Lenino ordinu, kuriuo jis apdovanotas šiais metais už laimėjimus, pasiekus dešimtojo penkmečio laikmečiu. Ar gali būti dar didesnis įvertinimas nuopelnų žmogui, savo gyvenimą, rūpesčius ir mintis pašventusio kilniausiai kaimo mechanizatoriaus profesijai.

Lankantis kolūkiečio Kunigiškių gyvenvietėje tą rugšėjo vidurio vaikią popietę, žvilgsnį patraukė gretimai išsiriavusių naujų mūrinių gyvenamųjų namų jau daugelį metų šiame kaime beošiavys, kai kur geltoniu paliesi plačiašakiai klevai. Šičia mačiau ir Broniaus Kovo, jo žmonos Genutės — Kunigiškių aštuonmetės mokyklos direktorės mūruką, šalia jo žydinčias įvairiaspalves gėles. Ir nejuociam įsivaizdavau, jog atėjus žiemai, ankstyvą rytmetį, kai dar ne visur bus įsižiebę languose žiburiai, iš šių namų išeis į darbą Bronius. Išeis, kad galinčio traktoriaus buldozeriu, švytuojant žibintams, pravalytų vėpilių užneštus keliukus į fermas, į nutolusius nuo centro Jotkonis. Juk žmonėms visad reikalingas lygus kelias, tartum toks tiesus ir prasmingas, kokį pasirinko savo gyvenime darbštuolis komunistas Bronius Kovas.

S. Vincianus

Tapome komjaunuoliais

Prabėgo vos pora savaitė nuo mokslo metų pradžios ir aštuntokus aplankė džiaugsminga šventė: daug Troškūnų vidurinės mokyklos aštuntokų tapo komjaunuoliais. Įstojimas į šlovingsias komjaunimo gretas — didelis įvykis žmogaus gyvenime. Juk nuo tos dienos lyg pakopa aukščiau atsistoja. Į viską imama žiūrėti rimčiau, dirbti kruopščiau, tvarkytis šeiminiškai. Būti lenkinės komjaunimo sąjun-

gos nariais — tai ne vien komjaunuolio ženklelį nešioti — tai nauji rūpesčiai, nauji įpareigojimai.

Mes sieksime, kad mūsų klasė taptų komjaunuoliška, kaip ir vienuoliktosios. Į komjaunuolišką veiklą aktyviai įsijungė aštuntokai: R. Klimanskas, V. Paulauskas, V. Bubinas ir kiti.

G. Pociūnas
Troškūnų vidurinės mokyklos VIII klasės mokinys

LYGIUOTIS Į PIRMAUJANČIAS

Kiekviena šventė nebūtu švente, jei džiugios virpuli neuždegtų minčių. Jei šviesos blyksnio nepaliktų širdyje. Pakilant nusiteikusi tą dieną į Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio salę skubėjo ir Naujųjų Elmininkų karvių fermos melžėja Laima Kulavičienė pagerbti garbingo savo bendradarbės, Socialistinio Darbo Didvyrės, Genės Galiničienės penkiasdešimt penkerių metų jubilėjaus. Moterį jaudino ir džiugino viskas: gėlėmis pražydusi nuo šventės dalyvių rankose marguojančių ryškiaspalvių gėlių, skurtų jubiliatel, salė, nuo tos rimties ir susikaupimo, kuris ženklinio prezidiumo garbingiausioje vietoje sėdinti darbo draugė. Daug šiltų žodžių tą dieną Socialistinio Darbo Didvyrei, trisdešimt du metus išdirbusiai tame pačiame ūkyje karvių melžėja, perėjusiai estafetę iš savo motinos, buvusios dvaro samdinės, paskyrė Elmininkų bandymų stoties žemės ūkio mokslių kandidatė O. Simanavičienė, vyriausioji zootechnikė Z. Svėdkauskienė.

rajo žemės ūkio valdybos viršininkas A. Dačiulis, vyriausias ūkio agronomas Z. Beniulis, kultūros namų direktorė V. Jogelienė ir daugelis kitų. Šios šiltos kalbos lytėjo ir Laimos Kulavičienės mintis, brandino širdyje tokius pačius dėkingumo žodžius šiai sidabro šarma išgrąžintais plaukais moteriai. Genę Galiničienę Laima pažįstą ne tik kaip jau žinomą respublikoje karvių melžėją, savo pasiekimais, darbštumu seniai pelniusią visam rajonui garbę, daugelio reikšmingų respublikos forumų dalyvę, bet kaip pulkią darbo draugę, dosnią savo profesinio meistriškumo patirtį kasdien perteikiančią jai, dar tik trečius metus dirbančiai fermoje.

Laima Kulavičienė darbo patirtimi, palyginus su bendradarbiu Genę Galiničienę, Darbo raudonosios vėliavos ordininke Levase Petrauskienę ar Marytę Siukščiuvienę, tik naujokė, bet per stebėtinai trumpą laiką jau spėjusi įvykiau savo pasiekimais švystelėti ne tik ūkyje, bet ir rajone. Susumavus socialistinio lenktynavimo rezultatus už pirmą šių metų ketvirtį, o taip pat už pirmąjį šių metų pusmetį, Laimos Kulavičienės pavardė rajone suvito kaip geriausių išmilių iš vienos karvės rajone pasiekusios melžėjos. Tiesa, ji dar neaplenkė tryliką

J. Jonevičiaus nuotraukoje: melžėja Laima Kulavičienė.

metų dirbančios darbo draugės, su kuria lenktyniau. Marytės Siukščiuvienės, daugkartinės rajone organizuojamo mechanizuoto karvių melžimo konkurso prizininke, respublikinio konkurso dalyvė, tačiau Laima pieno primilžiais iš vienos karvės savo ūkyje šiuo metu

antrąją vietoje. Idomu pasiekti, kaip savita kreive nuo pat pirmųjų darbo dienų fermoje kilo jos darbo rodikliai. Sunkūs buvo patys pirmieji 1979 metai, kai ji, įkalbėta ūkio vyr. zootechnik-

Atkelta iš 4 pusl.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo šaukiami už ilgą, sąžiningą darbą liaudies ūkyje, sveikatos apsaugos bei liaudies švietimo srityse ir pripažinti darbo nuopelnus, LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo vardu apdovanoti „Darbo veterano“ medaliu šie Anykščių rajono darbo žmonės:

„ANYKŠČIŲ SILELIO“ KOLOKIS

Tyla Povilas — kolūkiškis.

CERNIAHOVSKIO KOLOKIS

Bulota Bronislava — kolūkiškis.

„GIMTOSIOS ŽEMĖS“ KOLOKIS

Jurėnienė Albina — kolūkiškė.

KURKLIŲ KOLOKIS

Pilkienė Petrė — kolūkiškė.

„LENINO KĖLIU“ KOLOKIS

Braknytė Juzė — kolūkiškė.

Cepukonienė Bronė — pensininkė.

Kriaucionienė Stasė — melžėja.

Kutkienė Genė — sargė.

Narbutavičius Jonas — baro vadovas.

„PUNKUKO“ KOLOKIS

Degutienė Anelė — kolūkiškė.

ANYKŠČIŲ STATYBINIŲ MEDŽIAGŲ KOMBINATAS

Poderienė Albina — Viko-
nių cecho degikė.

Zlzytė Janė — Rubikių ce-
cho statikė.

VYNO PRAMONĖS

GAMYBINIS

SUSIVENIJIMAS

„ANYKŠČIŲ VYNAS“

Jurkėnas Jonas — elektri-
kas.

RVKS DUONOS

KOMBINATAS

Azarinskienė Antanina —
formuotoja.

Savickienė Zofija — duo-
nos krovikė.

ANYKŠČIŲ RAJONO

KOMUNALINIŲ ĮMONIŲ

KOMBINATAS

Strazdienė Marijona —
šiltnamio darbininkė.

ANYKŠČIŲ RAJONO

RYSIŲ MAZGAS

Selickienė Stanislava —
ryšių mazgo telegrafo ope-
ratorė.

KAVARSKO 1-OJI

RAJONINĖ LIGONINĖ

Llausiėnė Apolonija — re-
gistratorė.

KAVARSKO VIDURINĖ

MOKYKLA

Kisiellenė Apolonija — va-
lytoja.

Konkursui „Žmogus — žemės šelmininkas“

Romualdai Kubiliui trys dešimtys metų. Dėvyneri, kai sėkmingai vadovauja Svėda-
sų kolūkių gyvulininkystės
darbuotojų kolektyvui. Už
1980—1981 metų gyvulių
žemėjimo organizavimą pri-
pažintas geriausiu rajone
jaunuosiu vyr. specialistu.

Jų šeimoje darbas buvo šventa pareiga. Triūsė visi pagal išgales: tėvas kolūkių būtyne, motina — fermoje, vaikai namuose sukosi. Pa-
augęs Romualdas su broliu, seserimi sėdavo ant mo-
lociklo ir dardėdavo į fermą
mamai padėti. Besimokyda-
mas Kazlų Rūdos vidurinėje
jau mokėjo melžti karves,
šio „nevyriško“ darbo nemaž
nesigėdijo. Namuose turėjo
inspektorių, augino geles, net-
gi rožes skiepydavo. Laiko
berniokiškom išdaigom lyg
ir nelikdavo, tad bendraam-
žiai kartais net „keistuoliu“
pavadindavo.

Jautlės laimingas, bėgda-
mas į rūkė paskendusią pie-
vą, gerdamas kaimo garsų ir
kvapų prisotinusį orą. Tada
ir šviežias pienas kvepėjo...
Mylėjo fermoje dirbančius
žmones, tokius gerus, pa-
prastus ir nuoširdžius. Kaip
ir kiekvienas jaunuolis, turė-
jo daug romantiškų polėkių,
svajonių, kurių viena — bū-
ti gyvulininkystės specialistu.
Ją įgyvendinti ėmėsi at-
kakliai, suvalkietišiai.

Studijos Lietuvos veteri-
narijos akademijoje, gamybi-
nė praktika gimtinėje. Tada
pajuto, kad gyvulininkystės
specialisto kelias ne rožėmis
klotas. Tikrovė kartais prasi-
lenkia su vaikystės svajonė-
mis. Bet atgal nepasuko.

Paskutinį sykį užsivėrus
akademijos duris, likimas
atvedė į Svėdasus. Patiko
Romualdai šis mažas jaukus
miestelis, įsispraudęs tarp
dviejų ežeriukėlių, čionykš-
čiai žmonės. Iš pirmos die-
nos paskyrė jį vyr. zootech-
niku, o pirmininkas tiesiai
pasilė: „perlėkim per fer-
mas ir grįbkis darbu“.

Rodos, žinių ir gerų norų
užteko, vis tik pradžioje bu-
vo sunku. Akademijoje kar-
tais pagalvodavo: įvedei
kartą tvarką fermoje ar ap-
lamai gyvulininkystėje, jei
esi vyriausias specialistas, o
toliau laikyk vadžias ir vis-
kas eis kaip sviestu patepta.

Deja, gyvenime taip nebū-
na, nes kiekviena diena iš-
kelia savas problemas, gy-
venimas juda į priekį ir tai,
kas neseniai buvo pažangu,
žiūrėk, jau paseno. Būk gud-

rus, suspėk su gyvenimu, ne-
paskėsk tuose rūpesčiuose
rūpesteliuose. Čia dar fer-
mos nebenaudojos, daug ko
stigo, o žmonės reikalauja,
— jėmėsi dirbti reikią.

— Nežinau, kaip ten būtų
buvę, jei pirmųjų mano sava-
rankiško gyvenimo žingsnių
nebūtų žvilgsniu lydėjęs ūkio
vadovas Vytautas Kovas.
Pasišnekėsim atvirai, daly-
kiškai patars, žodžiu padra-
sins, kitąsyk ir pabars. Įtrau-
kė į bendrą rūpesčių ir dar-
bų verpetą, kuriame štai de-
vyneri metai sukuosi, — su
dėkingumu Romualdas mini
pirmininko peramą.

Iš ūkio vadovo jis mokėsi
principingumo, reiklumo sau
ir pavaldiniams, jautrumo ir
atidumo. Iš tiesų svėdasiš-
kių gyvulininkystės darbuo-
tojų kolektyve nesutarimai
reti, nes laiku išsiaiškinamos
negerovių priežastys, sten-
giamasi jas pašalinti. Nuo

Iš ciklo „Jaunimas kaime“

Prasmingos zootechniko dienos

pirmųjų darbo dienų Romual-
das remiasi patyrusiais fermų
vedėjais Baliju Pilkausku,
Antanina Gineikienė, darbo
veteranais, pirmūnais Vincu
Matulevičiumi, Leonora Rim-
kuviene ir daugeliu kitų. Šių
ir viso darbštus gyvulinin-
kystės darbuotojų kolektyvo
pastangų dėka Svėdasų kolū-
kis pagal pieno ir mėsos
gamybos rodiklius dažnai
gerokai pralenkdavo kaimy-
nus, savo ekonominėje gru-
pėje tapdavo nugalėtoju.
Buvo ir nuopolių. Mažesnių
ir didesnių. Jeigu pirmąjį —
stengiesi, kad pats ir kolek-
tyvas neužsikrėstų nusiram-
nimo nuotaikomis, nesustotų
ties pasiekimu. O jeigu gamy-
ba mažėja? Suk galvą, ieš-
kok priežasčių! Atsirai pa-
tariančių, kitąsyk ir nevisai
objektyviai, bart gausi. Kur
dingsi, jeigu jau rūpiniesi
gyvulininkyste, tai už viską
ir atsakys šioje srityje. Ūkio
valdybos posėdyje ar gyvu-
lininkystės darbuotojų susi-

rinkime pirmiausia tavęs pa-
klausk, kas daroma ar dary-
tina, kad padėtis gerėtų.

Džiaugiasi Romualdas ge-
ru mikroklimatu gyvulinin-
kystės darbuotojų kolektyve,
aktyviu socialistiniu lenkty-
niavimu. Didžioji dalis ūkio
karvių šiemet žiemos nauja-
me 600 vietų karvių žiemos
komplekse. Pastebimai pa-
lengvėjo darbo sąlygos.
Tvirtinį laikotarpį svėdasiš-
kiai sulauks žymiai geriau
apsirūpinę pašarais.

Pasitiki žemdirbiai Romual-
du: deputatu į rajono Liau-
dies deputatų tarybą išrinko.
Ketverius metus vadovavo
ūkio komjaunuoliams, turi ne-
maža visuomeninių įpareigo-
jimų. Regis rūpesčių per
akis, bet Romualdas daug
vakarų praleidžia saviuokli-
ninkų būry.

Buvau sumanęs Romualdo
paklausti, ar niekada nema-
nęs Svėdasus palikti, darbo
arčiau tėviškės ar neieškojęs.
Nepaklausiau, nes tapo aiš-
ku, kad jis tvirtai įleidęs
šaknis šiame krašte, kad čia
prabėga prasmingos jo gy-
venimo dienos.

J. Junevičius

Superkame naudotas knygas

Naudotų knygų supirkimas
ir pardavimas sulaukia vis
didesnį atgarsį knygos my-
lėtojų tarpe.

Gal kartais knyga be rei-
kalo guli lentynos kamputyje
užmiršta, o jos kaip tik ieš-
kok naujas skaitytojas.

Mūsų rajono knygynai
kartu su knygos bičiulių
draugija organizuoja naudo-
tų knygų supirkimą-pardavi-
mą šių metų spalio 12—17
dienomis.

Atidžiai peržiūrėkime savo
asmeninių knygų bibliotekė-
lę ir tikrai surasime Jums
ne itin reikalingą leidinį, o
kitam knygos mylėtojų la-
bai būtiną, ir atneškite į
knygyną. Tuo prailginsite ir
knygos tarnavimo laiką. At-
nešdami parduoti naudotas
knygas, su savimi turėkite
ir pasą.

Alb. Cernauskienė
Anykščių rajono knygyno
vedėja

PASKUTINIAI BĖGIKŲ STARTAI

Buvo suruoštas rajono ru-
dens lengvosios atletikos
krosas kaimo ir miesto ga-
mybiniais kolektyvais devi-
zu „Iš Nemuno krašto į
olimpines aukštumas“. Mote-
rys varžėsi 1000 m, o vyrai
— 3000 m distancijose.
Kaimo kolektyvų grupėje vi-
sas tris prizines vietas iško-
vojo „Ateities“ kolūkių bėgi-
kės, o nuaglėtoja tapo B.
Bagdonaitė, distanciją įvei-
kusi per 4 min. 30 sek.

Miesto kolektyvų grupėje
šią distanciją greičiausia
įveikė D. Blažytė iš Sviesto
gamyklos.

Vyrai labai atkakliai var-
žėsi 3000 m distancijoje ir
nugalėtojai paaiškėjo tik
įveikiant paskutinius metrus.
Kaimo kolektyvų grupėje nu-
galėtoja tapo J. Riauba iš
„Nevežio“ kolūkių, distanciją
įveikęs per 11 min. 17 sek.
Antrą vietą iškovojo A. Mac-
kavičius iš „Ateities“ kolū-

ūkio, o trečio laipsnio žeto-
nas ir diplomas atiteko A.
Bartuliu iš Elmininku eks-
perimentinio ūkio. Iš Anykš-
čių miesto kolektyvų šioje
distancijoje nugalėtoja tapo
mūsų sporto veteranas 50-
metis B. Bakula iš vyno pra-
monės gamybinio susivienijimo
„Anykščių vynos“. Tarp
komandų nugalėtojais tapo
„Ateities“ kolūkių bėgikai,
vadovaujami sporto metodis-
to A. Gališankos, ir vyno
pramonės gamybinio susivie-
nijimo „Anykščių vynos“ bė-
gikai, vadovaujami sporto
kolektyvo pirmininko A. Paš-
kevičiaus. Varžybų nugalė-
tojai ir prizininkai buvo ap-
dovanoti atitinkamų laipsnių
žetonais ir diplomais. Tai bu-
vo paskutiniai startai mūsų
rajo bėgikams šį sezoną.

J. Palaujis

Vien tikslai kombainais

Kurklių kolūkių žemdirbiai
šiemet augina 150 hektarų
bulvių. Visas jų derlius šim-
tu procentų buvo nukastas
vien tikslai kombainais.

— Bulviakasio baruose
kasdien darbavosi 3—4 bul-
vių kombainai. Ypač gerų
žodžių nusipelnė darbuotojai
ir stropūs jų šeimininkai Vy-
tautas Zakarauskas, Alfonsas
Colka, Vaclovas Lazickas, —
neslėpė pasitenkinimo Kur-
lių kolūkių vyriausiasis ag-

ronomas Leonas Kapušins-
kas.

Dabar ūkio bulvių laukuose
gaudžia dirvą kultivuojan-
tys traktoriai, po to žemdir-
biai bei jiems talkininkaujan-
tys vietos vidurinės mokyk-
los moksleiviai kruopščiai
nurenka bulvienoje užsiliku-
sius gumbus. Tokiu būdu iš
kiekvieno hektaro kurkliečiai
papildomai prirenka po tris
ir daugiau centnerių bulvių.

K. Litvinas

Turi kuo šandien pasidžiaugti Sodninkystės tarybinio ūkio žemdirbiai. Penkmečio pirmiaisiais metais kiek-
vienas grūdinių kultūrų hektaras atėikėjo po 27,2 cent grūdų. Surinkta 900 tonų vaisių ir uogų, kurių dalis jau
iškeliauja į Kauną, Vilnių, Uteną. Nors dalis obelų dar linksta vaisiais, jau įvykdyti vaisių surinkimo socialisti-
niai įsipareigojimai. Nemaža pelno ūkis gaus realizavęs 119 tūkstančių vaismedžių sodinukų.

J. Junevičiaus nuotraukoje matome grupę darbščių ūkio pirmūnų: medelyno darbininkė, respublikinio ūkiuo-
tojų konkurso nugalėtoja Vanda Agafonova, pirmos klasės mechanizatorius, geriausias ūkio kombainininkas Sta-
sys Matulis, varšelių augintojas Pranas Gasiūnas, statybos brigadininkas Jonas Cibas ir geriausia respublikos
ūkiuotoja medelyno darbininkė Vlada Rozgienė.

LYGIUOTIS I PIRMAUJANCIAS

atkelta iš 2 pusl.

Z. Svėdkauskienės atėjo pirmą kartą į fermą ir perėmė iš Elenos Kriaučiūnaitės 50 pirmaveršių karvių grupę, nes Elenai, pasirengusiai neakivaizdinui būdu įsigyti zootechnikės specialybę, buvo patogiau dirbti pakaitine melžėja. Tik gyvulininkystės darbuotojai, žemės ūkio specialistai įmanoma suprasti ir įsivaizduoti, ką reiškia gauti pirmaveršių grupę ir dar pirmaisiais darbo metais. Bet Laima sunkumų nepabūgo. Ir laimė, kad šalia dirbo tokios puikios darbo draugės, kasdien patarimais, konkrečia pagalba vis padėsinusios naujokę. Kaip naudotis melžimo aparatais, Laima išmokė Levase Petrauskienė. Nepasakytum, kad jau tokie menki buvo pirmųjų metų darbo rodikliai — iš vienos savo prižiūrimos pirmaveršės vidutiniškai primelžė po 3609 kg pieno. 1980-ii — jau sėkmingesni — 3667 kg pieno iš karvės. Ir suprantama — bėgant mėnesiams, kaupėsi patirtis, gilėjo profesinės žinios, nedavė ramybės kilnus siekis — lygiuotis į savo darbščiasias darbo drauges. Ir štai šių metų spalio mėnesio 1 dieną Laimos Kuliavienės saskaitoje reikšmingas rodiklis — primelžta 3121 kg pieno iš kiekvienos prižiūrimos karvės. Be abejo, metų pabaiga dar toli ir šis rezultatas neabejotinai pagerės.

Šiškai atsiliepdama apie Laimos Kuliavienės trūša, ūkio vyresnioji zootechnikė-selektininkė Marietė Katkevičienė nalyvino ties skaitius su viso ūkio rodikliais. Laimos Kuliavienės pasiekti pieno išmilžiai iš vienos karvės 649 kg didesni už ūkio vidurki. 307 kg — už Naujuojo Elmininkų fermoje pasiektam pirmilčių vidurki iš karvės.

Ar tai riba jaunos savo patirtimi melžėjos gyvenime, kai širdyje rievė išnaudė troškimas dirbti sąžiningai, stropiai, dideliu rūpesčiu ir

atsakomybe vainikuoti kiekvieną savo darbo dieną. Juk viena kasdieniniame darbe pasiekta pergalė šaukia kitą. Toks jau dėsni pasiryžusio gerai dirbti žmogaus gyvenime. Juolab, kad tvirtėja patirtis, gilėja žinios.

Reikšmingi šie metai Laimai Kuliavienėi — ji buvo priimta į garbingas TSKP narių gretas. Dabar ji pieno fermos partinės grupės organizatorė. Šias visuomenines pareigas perėmė iš Genės Galinienės. Ryškų akcentą šių metų pavasaris paliko ir jos vyro Balio, apie tris dešimtis metų stropiai, sąžiningai dirbančio ūkyje mechanizatoriumi, gyvenime — jis buvo priimtas kandidatu į TSKP narius. Dukra Daila taip pat pasirengė testli žemdirbių tėvų kelią — šiuo metu, įsigijusi augalų apsaugos agronomės specialybę, dirba Kupiškio rajone.

Džiugina žmogų kiekvienas pasiekimas, kiekviena didelė ar maža pergalė. Ir labiausiai, kad tai tavo pastangų vaisius. Iš tų gražių džiaugsmo saulūčių, dažnai nustelbiančių pasitaikančias negandas, susideda visas žmogaus gyvenimas. Jau kitomis sąlygomis tenka dirbti Laimai Kuliavienėi, negu teko daugiau kaip prieš tris dešimtis metų jai fermą atėjusiai Genėi Galinienėi. Ir rankomis nebereikia melžti karvių, daug darbu mechanizuota, fermoje atliktas remontas, melžėjos turi dvi nollis dienas savaitėje. Todėl daug yra progų praleisti turiningiau laisvalaikį, padalyvauti malonioje ekskursijoje, išvykoje, kiekviename ūkyje organizuojamame renginyje, surasti laiko ateiti į kultūros namų choro, ansamblio repetitijas, nelikti nuošalyje nuo ūkio moterų tarbos veiklos, kurios nare išrinkta. Laima neabejinga ir aplinkos grožiui, todėl vis siekė tvarkingiau, gražiau išnuošti esančią Naujuojo Elmininkų gyvenvietės Gojaus gatvėje savo sodybą.

R. Bražėnienė

PASIGAMINKIME SILOSĄ

Tyrimo įstaigų nustatyta, kad kiekvienai karvei šimtui kilogramų gyvo svorio reikia 30 mg ir kiekvienam primelžiamam pieno kilogramui — po 25 mg karotino. Vienai veislei telyčaitėi nuo 1 mėn. iki 12 mėn. amžiaus per parą reikia nuo 30 iki 150 mg karotino, pakaitiniam kiaulių prieaugliui — nuo 5 iki 18 mg, žindančiai paršavei — nuo 30 iki 50 mg.

Galvijų racionuose karotino pagrindą sudaro geros kokybės silosos, šienainis, žolės kapažai, šienas. Kiaulių racionuose turėtų sudaryti kombinuotas silosas, žolės miltai.

Lietuvos gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto Baisogalos eksperimentinėje ūkyje kombinuotas silosas gaminamas taip: 70 proc. morkų, 22 proc. bulvių ir 8 proc. žolės miltų. Ištyrus kombinuotą silosą, buvo nustatyta, kad jis — labai geros kokybės. Vienas kg pašaro turėjo net 89 mg karotino, viename pašariniame viename buvo apie 96 gramus virškinamųjų proteinų. Silosas buvo užsikonservavęs pieno rūgštimi. Svieslo rūgšties turėjimo pėdsakai.

Kombinuotam silosui morkos yra tinkamiausias komponentas.

Geriau silosą gaminti išsilauko morkas silosuojant arba jas džiovinant agregatuose (AVM) žolės miltams gaminti. Grynų morkų silo-

suoti neverta, nes jos turi labai daug sulčių ir silosavimo metu dalis jų išsisunkia iš cementinių įrenginių. Todėl prie morkų reikia pridėti sausesnių pašarų. Geriausia dėti 10 proc. žolės miltų. Silosas tada jau turės virš 21 proc. sausų medžiagų. Todėl ir sulčių nuostolių beveik nebus. Neturint žolės miltų, galima pridėti šieno miltų arba net dobilų bei sėmenų pelų iki 10 proc.

Baisogalos eksperimentinis ūkis apie 80 proc. morkų derliaus silosuoja, o likusias užkapčiuoja. Į kaupus galima dėti tik sausus morkas. Kaupo plotumas — 100—120 cm, aukštis — 80—90 cm, dedant jas reikia sluoksniuoti su smėliu. Ant žemės dedamas 10—20 cm morkų sluoksnis, o ant jų užpilama 5—10 cm smėlio. Taip kaupus bus 3—4 sluoksniai, tačiau kaupas negali būti aukštesnis, kaip 1 metras. Apačioje ir viršuje naudinga padėti vedintuvus, padarytus iš luotų (siaurų lentelių arba kartelių). Vėdintuvų aukštis — 20—30 cm. Kaupo viršų reikia pridengti 10 cm žemių sluoksniu. Kai prasideda šalčiai, kaupą reikia užkloti 15 cm šiaudų sluoksniu, ant jų užpilti 10—15 cm žemių ir ant viršaus uždėti apie 20 cm durpių. Prasidėjus didesniems šalčiams, vedintuvus užkemsime šiaudais. Esant šiltesniams orams, vedintuvus atkemsime ir tikriname temperatūrą, kad ji nepakil-

ty virš 8 laipsnių šilumos. Esant virš 8 laipsnių šilumos, morkos pradeda leisti šakneles. Tada žūsta daug karotino.

Laikant morkas rūsiuose, jas galima sluoksniuoti su šakniavaisiais: 5—10 cm sluoksnis morkų ir 10—20 cm sluoksnis šakniavaisių (geriausiai cukriniai runkeliai). Gardai rūsiuose turėtų būti 2—3×3—4 metrų, aukštis — 1,5 metro.

Neturint morkų arba jų mažai turint, Dr. Valteris Smidtas (VDR) siūlo paruošti kiaulėms šios sudėties kombinuotą silosą:

20 proc. bulvių + 20 proc. pašarinių šakniavaisių + 60 proc. runkelių lapų;

20 proc. bulvių + 30 proc. pašarinių morkų + 50 proc. jauno žalio pašaro;

50 proc. cukrinių runkelių išspaudų + 20 proc. pašarinių morkų + 30 proc. runkelių lapų;

50 proc. cukrinių runkelių išspaudų + 20 proc. pašarinių runkelių + 30 proc. žalio pašaro;

50 proc. cukrinių runkelių išspaudų + 20 proc. pašarinių runkelių + 30 proc. runkelių lapų;

80 proc. runkelių lapų + 20 proc. pašarinių runkelių;

80 proc. runkelių lapų + 20 proc. sėtinio arba pašarinių morkų;

80 proc. runkelių lapų + 20 proc. bulvių;

100 proc. runkelių lapų (be šiaudų).

Kad iš grynų runkelių la-
pu neišsisunktų sulčių, rekomenduojama pridėti iki 10 proc. žolės miltų, neturint jų — dobilų ar sėmeninių pelų.

Kombinuoto siloso gamybai reikėtų daugiau pabrėžti šakniavaisių lapų, nes jie turi daug karotino, proteinų, kalcio, fosforo ir kitų maistingų medžiagų. Jei morkų 1 kg turi apie 80 mg karotino ir apie 9 g virškinamųjų proteinų, tai cukrinių runkelių lapų 1 kg turi 30 mg karotino, 22 g virškinamųjų proteinų, 1 kg pašarinių runkelių lapų — 40 mg karotino ir 21 g virškinamųjų proteinų.

Dar vėlyvą rudenį laukuose matyti liucernos bei dobilų atolų. Panaudokime juos. 1 kg liucernos atolo turi net 55 mg karotino ir 33 g virškinamųjų proteinų, 1 kg raudonųjų dobilų atolo turi 40 mg karotino ir 30 g virškinamųjų proteinų.

Gaminant kombinuotą silosą iš įvairių mišinių, jie turi būti švarūs, tinkamai sumulkinėti, gerai sumaišyti ir reikiamai suslęgti. Viename kubiniame metre turėtų būti 700—1000 kg mišinio. Siloso paviršių reikia pridengti polietileno plėvele arba 5—10 cm storio švarių pelų sluoksniu, o ant viršaus užpilti 20 cm sumulkinėtų kraiko durpių, kad siloso paviršius neišdžiūtų.

A. Dučinskas
Žemės ūkio mokslų kandidatas

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Lietuopsąjungos Vilniaus autobusų Anykščių autokolonai reikalingi vairuotojai ir sargas-kūrikas.

Kreiptis: Anykščiai, Mičiurino 4a, į Autokolonos viršininką arba skambinti telefonu 5-24-65. Administracija

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame viešoms įstaigoms, organizacijoms, bendradarbiams, draugams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums palydėti į paskutinę kelionę mylimą vyrą ir tėvelį Antaną Magylą.

Zmona ir vaikai

Nuoširdžiai dėkojame „Nevežio“ kolūkio valdybai, bendradarbiams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie padėjo ir užjautė sunkią valandą, laidojant brangią mamytę Pranę Juodžiūnienę.

Vaikai

Už rūpestingą gydymą ir sugrąžintą sveikatą nuoširdžiai dėkojame Kavarsko l-os rajoninės ligoninės vyr. gydytojui J. Kisielienei, gydytojams G. Bernatavičienei, D. Janušienei, vyr. med. seseriai B. Strazdienei, med. seserims ir visam aptarnaujančiam personalui padėjusiems nugalėti sunkią ligą. Petras Paškevičius su šeima

Nuoširdžiausiai dėkojame „Gintaro“ kolūkio valdybos pirmininkui Juozui Acui, Repšėnų sektoriaus mechanizatoriums, giminėms, kaimynams ir visiems, kurie užjautė ir padėjo palvinti į paskutinę kelionę mylimą tėvelį Joną Miliūną.

Vaikai

JURGIUI VARNUI
Dėl mylimo brolio mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą.
L. ir P. Geniai, Šašlai, Kisiellai, Zlatkai

Nuo šių metų spalio mėn. 15 d. organizuojami „C“ kategorijos vairuotojų kursai. Mokama stipendija. Kreiptis į Anykščių ATJ kadru skyrių arba skambinti telef. 5-23-72. Administracija

Dėl RIMANTO JOVAISOS staigos mirties nuoširdžiai užjaučiame velionio motiną ir artimuosius. Panevėžio gamybinės gazifikacijos valdybos darbuotojai

VITAI GOGELIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą. Viešintų apylinkės LDT vykdomojo komiteto darbuotojai

VIDAI PETUCHOVIENEI
Reikiame nuoširdžiai užuojautą dėl mylimo brolio RIMANTO mirties. Ryšių mazgo darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame Skiemonių vidurinės mokyklos vyr. virėją DANUTĘ SRIUBAITĘ, mirus mylimai seseriai. Skiemonių vidurinės mokyklos mokytojai ir bendradarbiai

Staiga mirus RIMANTUI JOVAISAI, reikiame nuoširdžiai užuojautą velionio motinai ir artimiesiems. Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontoros darbuotojų kolektyvas

HENRIKUI BECELIUI
Reikiame nuoširdžiai užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties. Anykščių MSMV pirminė partinė organizacija

VALENTINUI VILIMUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Mechanizatorių g-vės namo Nr. 15 gyventojai

ZITAI JURIENEI
ir vaikams
Gilaus liūdesio valandą, staiga mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reikiame nuoširdžiai užuojautą. Staskūniškio tarybinio ūkio Riklikų fermos darbuotojai

Mirus mylimam tėveliui, HENRIKĄ BECELĮ ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame. Statybininkų gatvės namo Nr. 8 II laiptinės gyventojai

ONAI AUGUSTINIENEI ir ANTANUI GOBUZUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Elmininkų skyriaus gyvulininkystės darbuotojai

LAIMAI MURALIENEI
Reikiame nuoširdžiai užuojautą dėl mylimo tėvelio mirties. Anykščių rajonė LDT vykdomojo komiteto darbuotojai

BIRUTEI SIRVYDIENEI
Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl mylimos mamytės mirties. Navikai, Bagdonai, Kukoraičiai, Ausenai, Parnavai

Nuoširdžiai užjaučiame mokytoją BIRUTĘ SIRVYDIENĘ dėl brangiausio žmogaus — motinos mirties. Anykščių 2-os vidurinės mokyklos mokytojai

Nuoširdžiai užjaučiame mokytoją JANINĄ KOSTINIENĘ, tėveliui mirus. Androniško aštuonmetės mokyklos darbuotojų kolektyvas

DANUTEI BULIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei, reikiame nuoširdžiai užuojautą. Traupio ryšių skyriaus darbuotojos

Nuoširdžiai užjaučiame HENRIKĄ BECELĮ, tėveliui mirus. Anykščių MSMV vairuotojų kolektyvas

EMILIJAI PRASMANTIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą dėl staigos vyro mirties. J. ir G. Raizgiai, Z. ir R. Apeikiai, M. ir V. Kučiai, V. Janulienė, J. Velenienė

HENRIKUI BECELIUI
Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą. Samuliai, Sadzevičiai, (Steponėnai, Radzevičiai

Nuoširdžiai užjaučiame LIONĘ JASIŪNIENĘ, mirus mylimai seseriai. „Vienybės“ kolūkio karvių fermos darbuotojų kolektyvas

VALENTINUI VILIMUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžiai užuojautą. Anykščių MSMV Anykščių baro dirbantieji

JANINAI MIKUCIONIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei. San. epid. stoties ir prof. dez. skyriaus darbuotojai

EMILIJAI PRASMANTIENEI
Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai nors mažą dalelę sumažina skausmą, staiga mirus mylimam vyrui. E. Nlaurienė, St. Jurkštienė, G. ir A. Pavinkšniai, T. ir P. Villmai, A. ir L. Andriūnai

234930, Anykščiai, Šagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laisvų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винционас, г. Аникшяй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.272. Užsak. Nr. 1643
Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.